

gorkoto smirej vezhi delati od 14 — 20 stopnje, vezhi ne, in povfod enako, pozhasi rasti s njo. Ta gorkota se naredi, ko se v pezhi sakuri, zhe dalje bolj, de gorkomer potrebne stopnje kashe. Nekteri so naredili gorkoto, ko so se zhervi legli od 16 — 19 stopnje, potlej pa, ko so se slegli, so smirej per 16. stopnji ostali in je dobro bilo. Sedemnajst do osemnajst stopinj gorkota je, kakor sunej kak lep gorak pomladnji dan.

Ko misliš tadaj zhervno seme ali salégo isle-zhi dati, deni ga, kakor je rezhenó, na gorko, na popir, ki je na stranéh pervihan, vsak sebi, in ga vezhkrat malo nalahko preméshaj, kir skushnja uzhi, de to veliko pomaga, de jih gorkota povfod enako sprime. Nekteri nosijo tudi zhervno seme v popirji ali pa na platni per sebi na golim shivotu v nederji, de se od shivotne gorkote isléshejo. To se lahko sgodí, kadar ga ni slo veliko. Farba zhervniga semena je, préden se zhervizhki isléshejo, zhernkafta, fiva, pepélnata; ko pa belo postane, sazhnó zhervizhki is njih lesti; majhni so, de se komaj vidijo. De se to prej sgodí, deni popir, na katerim je zhervno séme, takó, de bo tudi od spodej skos popir gorkota mogla. Torej se popir raspne po jesbi, po latah, in de bo smirej enaka gorkota povfod, sakuri v pezhi, sjutrej, opoldne in svezher, zhe ni sunej posebno gorko. Zhe je pa sunej in snotrej dosti gorkó, ni tréba kuriti. Je kozha prevrozha, postavi v hisho skledo vode; sapa bo prijetnishi, in zher-vizhki se bodo laglej slegli.

Ko se zhervizhki isléshejo, jim prezej meh-kiga murvniga perjizha na popir sem ter tje de-ni; zhervizhki bodo sazheli nanj lesti in jih bofh s perjizhem podstavshi popir lahko prenefil, kjer imajo biti. Potlej zhervizhi jedó nozh in dan do spanja.

Kir se zhervizhi ne isléshejo vfi kmalo, in je vunder veliko leshezhe, de so vfi zhervi enake starosti in velikosti, in de vfi eno in enako hrano in shivesh dobivajo, je tréba zherve, kateri se tisti dan isleshejo, vkup imeti. Tudi pomaga, zhe perve zherve malo bolj na hladnim imash, ali pa jih malo stradafh, une posnejshi pa bolj na gorkim imash, in jih bolj pafesh, de perve doidejo. Potlej so vfi enako veliki, in lahko po tem vse enako dershish. Torej daj perve dni pervim le enkrat, posnejim pa dvakrat jesti. Ohrani tudi dan, kdaj so se islegli, de bofh vedil, kdaj bodo pervizh saspali.

Ko se zhervi isléshejo, morajo gorkoto imeti, kakor je sgorej rezhenó, nikoli manjshi od 16 stopinj dokler shivé, pa tudi vezhi ne od dvajsete. Na merslim pozhasi rastejo, slo saftajajo in shido malovredno spredejo, fizer pa jim sa shivljenje hlad ni ravno shkodljiv.

Prevelika gorkota pa, vezhi od 16 stopinj, in pa mokrota je zhervizhem slo shkodljiva. Zhe je prevelika gorkota v hishi, se okno odpre; zhe

je pa v kozhi mokrotno, se v pezhi sakuri. Zhe se ne vé, ali je mokrota tolikshna, de zhervam shkoduje, se poskusi tako le: Vsemi solí, deni jo na okróshnik (taljar) ali na miso. Zhe postane mokra, pomeni, de je sapa v kozhi premokrotna, torej sakuri v pezhi, de se mokrota posufhi.

Sdravje zhervov se kashe na njih farbi, ki ne smé biti ne zherna ne ruzezha, ampak per lahkih sagorelo-kostanjafta, per shpanfskih pa fivo-pepelnata.

Dóbro je nekaj jajzhik ali zhervniga seme-na perhraniti, de, zhe prvi shkodo terpe, se drugi spet isléshejo, in s njimi samorefh kaj pozheti.

(Dalje sledí.)

Némshka ali Luzernska détela *) mózhna podpora kmetovavzam.

Redka je sima, she redkeji spomlad, de bi polága kmetovavzam skerbí ne delala. Vzhasi je pomanjkanje klaje tako veliko, de se zelo sa dragi dnar teshko dobí. Zent flabe merve gré sa goldinar. Tam pa tam vboga shivina golo ershenizo, ali she zelo ajdovshnizo tólzhe, in se vé, de per takim shiveshu grosno is-hujsha, toliko de shiva ostane. Marfikteri firomak mora sa majhin dnar dobro shivinzhe prodati — le sato, kir ga nima s zhem prerediti. Drugi se pa hudo v dolgé sabrede, de shivino ohrani. Ko je létal — k frezhi — drugazhi, kdo vé, kaj pa teko-zhe léto pernese?

In vunder imamo pomozh, de se koj vsak kmetovavez lahko take shivinske lakote otme: Luzernska ali drugazhi rezhena némshka détela je ta neprezenljivi dar boshji, s katerim se lahko vsako leto lakota od shivinskih hlevov odpodí!

De kmetovavzam klaje premalo hodi, vezhidel od tod pride, ker po léti velike kóse travnikov sa prilaste pokosijo. Tako se malo sa sufshino nakosi, in po simi se ne vé, od kod preshivitek sa shivino dobiti. Kdor se pa hozhe sa simo oskerbeti, pa sa veliko zeno travnike v najém jemlje, de imá sa dobizhek le shkodo. Ko bi si taki kak kof semlje s nemshko detelo obsjali, bi jim ne bilo treba, ne travnikov sa prilast tratiti, ne ptujih travnikov v najém iskati. Med vsemi selishami, ki so sa klajo, mende némshka detela narvezh vershe, narmanj she enkrat toliko, kakor nasha domazha detela; sakaj po petkrat in she zelo shestkrat je vsako leto sa kofiti. O Shent-Jurjovim she imash prilast; in zhe si jo toliko nasejal, kolikor jo mora sa tvojo shivino biti: imash potem prilasti neprenehama bliso vfi sh Svetnikov; ker, kakor s koshnjo do sadnjiga konza njive pridesh, je per pervim she sopet velika sa kofiti. In naj bo léto suho kakor mu je drago, nizh ne déne: nemshka

*) Kir ta detela v nekterih krajih 4 — 5, in nekterih zelo 10 — 15 let in dalje v semlji obstoji, je tudi ime »vezhne detele« dobila.

detela, ki s svojimi korenini filno globoko séshe (de le svét ni prevezh kamenít), sa sufho nizh ne vé, in je vfa lepa selená v sredi poshganiga polja.

Sa prerajtati, koliko bi jo bilo potreba sa tvojo shivino nasejati, ti le toliko rezhem, de kar obsejesh s tremi funti tega semena, namrezh 400 □ klafter semlje, jo je sa troje govedov zhes sa dofti.

Kofiti jo je pa fhkoda, dokler ni shtiri tedne stara, pa se tudi ne smé zhes shesti teden pu-fhati, drugazhi je prerobidasta, ne sadene toliko, in jo tudi shivina ne je vezh tako rada. Ko bi jo pa shivina ne samogla proti pojesti, ali ko bi se prilast drugazhi vmés dobivala, postavim, kadar se turshiza rédi, ali vinogradi zhedijo i. t. d., naj se pa tista detela, ki bi hotla she stara perhajati, sa sufhino pokofi: tudi suha shivini dobro de, in ji je prijetna.

Pa pravish: „Premalo njiv imam, de bi jih she sa shivinsko klajo obrazhal.“ Nikar. Imash she smeraj velik dobizhek. *) Enkrat se ti shivina lepsi redí od nemshke detele, kakor od vsake druge polage, in zhe so molsne krave, dajo vezh mleka in boljshiga. Tudi, ta detela shivine ne napihuje takó, kakor domazha. Ko shivina v hlevi stoji, in se le toliko na dvorishe ispuha, de se sdraviga sraka nasopi, dobish veliko dobriga gnoja, de lahko druge kose svojih njiv dobro gnojish. in is njih vezh perdelka dobish, kakor drugazhi is zeliga svojiga njivja, ko bi bilo ravno slabeji pognojeno.

(Konez sledí.)

Ferlanova pinja v Roshni Dolini na Koróshkim.

Shimon Pipan, kmetovavez v Shent-Petru v Sgorni Roshni Dolini mi od 3. tega mesza pishe **) de per njegovimu sosedu Krauzarju,

*) To je ravno velika napaka nashih kmetiji, de levezhidel vse polje s shitam obsejejo, pre malo polja pa sa shivinsko klajo obrazhajo. Dokler ne bo prave mere med poljam sa shito, in med poljam sa shivinsko kermo, bo kmetijshstvo smiraj peshalo. Zhe kerme sa shivino dovolj ni, tudi ni shivine; — zhe shivine ni, ni gnoja; — zhe gnoja ni, ni dobriga polja; — zhe dobriga polja ni, ni shita; — zhe shita ni — ni denarjev; zhe denarjev ni, kaj hozhemo pozheti?? Sgovarjajte se, kakor hozhete: to je gola refniza! Drugazhi ravnajte, zhe hozhete, de vam bo kmetijshstvo vezh verglo! Vrednishtvo.

**) Zhahtiljivi gosp. Maroufshnik so nam prav vftregli s tem, ki so nam lastno Pipanovo pisimo poflali, ki ga nashim bravzam prav radi prebrati damo; tako le se glafi:

„Vifoko vredni Gospod!“ — V nashi soteski smo po tisti podobi, kakor je v 18. listu pretezheniga leta Ferlanova pinja narifana bila in popifana, tudi eno novo ravno tako pinjo naredili, ki je tako dobra, de se je v nji v petih minutah puter storil; sizer se je mogel po dvé uri vezhkrat poprej mestí, de smo puter dobili. Sato Jim jest nasnanje dam, ali jo bodo hotli pogledat priti. Ta pinja je per Krauzarju in jo je Mazhek naredil v hishi Krauzerjevi. To bi bilo dobro, de bi Oni, vifoko vredni Gospod! to novizo v Ljubljano pifali, de, kakor Krajnzi, imajo tudi Koróshzi tako Ferlanovo pinjo.

St. Peter 3. Svezhana 1844.

Pipan s./r.

novo pinjo imajo. Jakop Jelenik sizer Mazhek, misar v Teshinji (med Shent-Petram in Shent-Jakobam) jo je po obrisu in poduzhenju — v novizah Nr. 18. perviga Listopada 1843 danimu — naredil. V 5. minutah, pravijo, jim sprovo maslo (puter) naredí! V poprejshnih pinjah so po zele ure medli, in vzhasih she vmedli nizh!! Loviti, in nizh vjeti; v potu svojiga obrasa delati, in nizh sa to imeti; dolgo mesti, in nizh vmešti — je hudo in soperno sadofti. Kolikanj manj truda bo s medenjem v nove forte pinji! in kar je she boljshi — koliko manj zhafa bo potrateniga, ki se je v starih pinjah samedil! Zha f je denar, pravijo Anglijani. Pa to she ni vse. Zhe bo te nove forte pinja povsod tako dobro flushila, kakor per naf, se bo moglo po pravizi rezhi: G. Ferlan so s svojim snajdilam (Bog jim plati!) krivimu obdolshenju in marfiktérimu vrashnimu oddelvanju zopernije per medenju sa vselej konez storili. — Le ene forte zopernija je, po kateri se tudi v novi pinji dolgo ne dá vmešti; in to le tisti snajo, ki v navadi imajo: s mlekam in smetano tako ravnati, de ni kaj v pinjo djati. Prav smeshno je, kar od take zopernije stara pesmiza pravi:

Mazhka je mevkala,
Smetano svedla;
Baba je revkala,
Dolgo ni vmedla.

Kjer je jesik posnemavka — kaj bo pinja? —
V Shent-Jakobu, 6. dan Svezhana 1844.

J. Maroufshnik.

Urno, kaj je noviga?

(Od strafhnih nefrezh) smo brali, ki so se proti konzu Profenza od sneshenih plasov v Tirolo, v Spodnim Estrajhu in okoli Maria Zela sgodile; bliso Hoenberga v Spodnim Estrajhu so snesheni plasi dvoje bajt safuli, kjer je vsih trinajstero prebivavzov, in tudi nekaj shivine pod snegam konez vselo. —

(Po Tershafhki shelesni zefti), ktera je dosdaj she le do Glognize isdelana, se je lanfko leto (1843) 1 milijon in 179245 oséb (perfhon) in 1 milijon 204220 zentov blaga prepelalo. — Lepa mnoshiza, ktéro je le nekih dvanajstero shelesnih konj prepelalo! —

(Nar starejshi vino), gotovo nar starejshi na zelimu svetu, je v kletu (keldru) mestne gosposke v Bremenu na Nemshkim. To vino je vezhidel od shlahne terte Rajnfskih vinogradov, ktéro je bilo v letu 1624 nakupljeno, in je sedaj 220 lét staro. Ne prodajajo ga; ampak sam Bremenski mestni poglavar (purgarmojster) ima pravizo, sam sa se vfako leto le enkrat natozhiti fi ga dvoje stekleniz (shafh), sa ktére mora pa 30 toljerjev plazhati. Srezhen poglavar! ki ga taka kapljiza doleti. Tode nam se predraga sdi! —

(Od deshelskih fhol na Rusovfskim) ne svemo prav nizh koriftniga in veseliga. Sa 17 milijonov ljudi nimajo Rusi po zelimu Zefarstvi nizh vezh, ko 38 deshelskih fhol, in sa vfako je dovoljeno okoli 383 goldinarjev. Vfaki uzhitel bi jih okoli 447370 duhf pod fabo imel, ako bi vse hodile v fholo.

fizer drugo posmradijo in je potrata, kakor per vsaki shivali.

Velika 20 letna murva da okoli en ali pol drugi zent perja; kazih 10 velizih murv tadaj ali pa vezh majhnih in mladih je tréba sa 20,000 zhervov, ki ti dajo okoli 60 funtov galete, in okoli 40 — 60 goldinarjev sa tvoj trud, ki si zhervize na 6 polizah 30 dní redil in jim strégel.

(Dalje sledi.)

Némfhka ali Luzernfka détela mózhna podpora kmetovavzov.

(Konez.)

Sna biti, de si si hotel do sedaj s tem pomagati, de si svojo shivino na obzhinsko pasho (gmajno) pásti gonil: ali to je ozhitna shkoda. Ko bi bile sofeske modre, vsaka bi svoje obzhine (gmajne) med seboj rasdelila, in vsak bi toliko semlje s némfhko detelo obfijal, kolikor mu jo je od obzhine padlo, in vsak bi bil na dobizhku *). Obzhina sa pasho malo tékne. Ker je smirej polna shivine, se vsaka traviza, kakor is semlje pomoli, proti podersa: in tako se shivina po pol dné po obzhini goni, in pride bolj istradana v hlév, kakor je is hleva shla. Tudi si shivina veliko pashe sama popázhi, kir korenine potére, in s gnojem, ki ga tam déla, spridi, de se ji perfskuti: take obzhine szhafama ob vse shlahtne sorte selish pridejo, in so s pasjim strizam (konjsko pogazho), konjsko meto, in s drugimi enakimi selishi prerashene, sa ktere nobeno shivinzhe ne mara. Ako na takih obzhinah drevja ni, hozhejo po léti muhe in obadi shivino vjesti; ako je pa drevje po obzhini, ga shivina slo poshkoduje: mlade fadeshe omaja, mlade deblize pogrise, in tako je ondi, kjer se shivina pase, teshko kako lepo sdravo, ravno drevo najti. Dalej morajo mejazhi, ki okoli obzhin polje imajo, ga vsako léto možno ograditi, zhe hozhejo, de bi shivina is obzhine na-nj ne vhajala, in jim vse ne pokonzhala. Koliko troshkov sopet to vsame, sofébnó, kir je léf zhedalje drashji! Tudi zhafa se veliko potрати, ker se to delo vsako spomlad poverne. Sakaj staro mejo v jeseni pastirji skurijo, in zhe jim jo she kaj ostane, jo po simi podrushniki (oferji) v svoje bajte snofijo: vbogi gospodar pa pojdi, kakor se sima odpravlja, nove ploté delat, ako si hozhesh perdelkov obvarvati.

Pa to she ni vsa shkoda. Morash imeti she pastirja, de ti vsak dan od sime do sime shivino stradat goni: sopet sguba. Takshni otrozi bi se lahko sa hifhne in poljske dela obernili, in bi bili vunder h kakshnimu pridu; bi bili per odrashenih ljudeh, in bi se modrosti uzhili: tam

*) Tudi to je gola refniza, ktero vezhidel nashi kmetovavzi rasumiti nezhijo. Koliko dobizhka jim obzhine snedó! Pa kaj bo v nuk obzhine rasdeljil, kir je ded na njih krave pasil? — Prifhli pa bodo gotovo zhafi, kir bo vsak sa svoj kofzhik semlje rodovoljen prijel, svoj del od sofeda odlozhil in nizivo ali travnik si naredil. In gotovo! ti zhafi nito vezh dalezh.

Vrednistvo.

na pashi pa — saj se vidi in flifhi — kakshne modrosti se nauzhijo! Kir nimajo nobeniga strahoneta, in se med njimi vezhidel kak spazhenz snajde, se jih mnogo v hudobijo sabrede, poprej ko vejo, kakshno shkodo sa zhafno in vezhno si nakopavajo! Savolj pashe jih veliko is shole in od ozhitne flushbe boshje ostaja, in tako pride, de se marfikteri pastirzhek, marfiktera pastiriza na pashih poshivini, in sa zelo shivljenje spazhi! — Ali ta shkoda nizh ni? Menim de, in she vezhi, ko vsaka druga: je mlad fadesh popazhen, kakshno bo drevo is njega? je zhlovek she ko otrok ves narobe, kakshen bo, kadar srafte!

Némfhka detela vshih teh popak pervarje. Namesto otroke in shivino po obzhinah in gojsdih goniti; namesto, de po dvoje in troje ljudi zeledni po njivah s kofhmi sa seljo diga, de ima prilast, in potrebne dela sanemari; namesto, de se travniki sa prilast kofijo ali sa dragi denar v najém jemljejo: se kof semlje s to detelo obseje, in prilasta bo dovolj bres vse potrate zhafa.

Pa she kdo rezhe: „Na pasho pustim tudi sato shivino goniti, kir nimam v svojim dosti nastela, perpraviti ga pa ne morem toliko, de bi shivina smiraj v hlevi stala.“ Še motish! Delo, ki se naplezhvo in na pasho oberne, she toliko vershe, de se nastela toliko perpravi, kolikor ga je vezh potreba sato, ko shivina doma ostaja. In le pervo leto ti bo treba sa vezh nastela skerbeti, kakor poprej. Kadar she imash vezh gnoja, in njive bolj gnojish, ti bo shito bolj plenjalo, slama bo bolj gošta in bolj visoka, in kir ti travniki sa sushino ostanejo, samoresh s slamo, so sebnó s ershenizo in ajdovshnizo nastilati, kar da dober gnoj, shivesh sa shivino pa slab. — Vidish. tadaj, de si od vshih strani na dobizhku! —

Kir te besede she o pravim zhafu pridejo, naj, kdor she nima némfhke detele, vsaj kak majhin kof semlje s njenim semenam *) obseje, in rad si jo bo drugo leto toliko nafijal, de mu jo bo obilno hodilo. Šeje se pa v pervih dnéh maliga Travná do polovize tega mesza. Semlja mora biti dobro in globoko preorana, in tudi dobro gnojna: narbolji bi bilo, ko bi se trikrat ali vsaj dvakrat preorala, dobro orahlala, in od vfiga selisha ozhivila, drugazhi je detela teshko selisha reshiti. Eni ajdo vmesh vsejejo, in kadar ajda zvete, jo pokofijo s detelo vréd sa prilast, in se tako selish prevarjejo. Kdor pa detelo samo seje, jo mora okoli svetiga Erasma opleti, drugazhi jo sele dushí. — Ako jo letaf vsejesh, imash o Krefu pervo kofhnjo, pred Veliko masho she drugo, in o svetim Miheli tretjo. Druge leta potem imash pa vsako leto 5 — 6 kofhinj, in zhe vsako drugo jesen detel she nekoliko s gnojem potrofish, ti ta detela obstoji 10 do 15 let v semlji. Semlja, ktera je sa na-

*) Dobro seme je lepo rumeno in svetlo.

šho detelo dobra, tudi nemški dobro flushi. Šeje se tudi tako gošó, kakor naša detela; vender pregošto se ne smé sejati, de se lepši obrodi. Semena navadno toliko da, koliko naša nevadna detela, tode loshej se s mlatiti pušti.

To seme se po mestih sploh v tistih shtazunah dóbi, kjer se drobne rezhi prodajajo; v Gradzi ga je funt sa pol rajnski; v Ljubljani per Kuku ali per Kovazhu v Šiški sa 24 krajzerjev. Kdor she to detelo na svojim polji ima, bo dobro delo storil, ako jo bo iskal v svoji okolizi ras - širiti.

Moka (brašno) is krumpirja.

Zagrebski list mesečni od leta 1842 perporočá, moko (brašno) is krumpirja delati, in perpoveduje, kako pametno so severni Nemci ravnati začeli, kteri z' moko is krumpirja v druge kraje svetá kupčujejo.

Do zdaj so Nemci is krumpirja k večimo žganje (rakijo) žgali, in to natvorno in čudapolno blago (krumpir) ne le v mnogih pijanicah (oštarjah) končvali; ampak tudi srečo brez številnih družin in celiga naroda podkopvali. *)

Davno so že znali za hišno potrebo is krumpirja moko delati, tudi so ž njo v več krajih že kupčevali, tode se je do zdaj le malo moke narediti moglo. Naj noviji, in nar ložji skušnja pa uči tako le is pozemljic moko delati: Očišeni (ostergani ali omajeni) krumpirji se zrežejo na $\frac{1}{4}$ to je: na četerti del palca debele kosčike, kteri se v leseno posodo veržejo, in potem se vode na nje nalije. Ta voda mora pa tako le perpravljena biti: če se more 100 bokalov vode na krumpir viliti, tak zmešaj 99 bokalov čiste vode in en bokal tako imenovaniga hudičoviga olja (Vitriolöhl) skupaj, in potem vlij to na krumpir. V ti vodi ostane krumpir tako dolgo, dokler prav bel postane, kar se veči del že v kakih 24 urah zgodi — pa se more med tem časam večkrat dobro premešati. Potem se kiselna — smerdeča voda — odlije, in krumpir se pere tako dolgo v čisti vodi, dokler se vsa kiselna ne zgubi. Tukaj opomnim, de je boljši preveč, kakor premalo prati. Krumpir se posuši potem na zraku, (ljustu), še boljši pa v vročini, in dobro posušen se pušti, kakor žito v malinu mléti, ker se ti kosčiki prav radi zdrobe. Ljudem, kteri se s tem oljem niso nekoli pečali, moramo perporočiti, de naj se ga ja nikar ne pertaknejo, pa tudi naj nikar vode na olje, ampak olje na vodo vlivajo.

Nemci na Rajni veliko take moke v južno Ameriko pošiljajo, kjer cent za 6 goldinarjev srébra kupcam prodajo. Stirje, pet, do šest centov krumpirja dado cent moke, ker je krumpir iz bolj pognojene in ocejene njive veliko težji. Če uzamemo, de na njivi od 6 mernikov posjanja v srednje rodovitnim létu 200 centov krumpirja zraste (v veliko letih ga pa več) in če si mislimo, de 5 centov krumpirja da 1 cent moke, tako znese to 40 centov moke; in če vse troškove odrajtamo, de bi cent moke samo 2 goldinarja vergel: tako bi taka

*) V naših Slovenskih krajih, kjer vina obilno zraste, kjer je nebo blago in toplo, in kjer se zatorej ne popije toliko žganja; — Bog daj, de bi se vsim pravim Slavjanam popolnoma perstudil! — se clo misliti ne more: kake neizrečene pogube pitje žganja v severnih krajih dela, posebno, kar ga tudi is krumpirja žgejo, kir je zdaj veliko bolj po ceni, kakor poprej.

njiva čistih 80 goldinarjev na letu pernesla, kar nobeni drugi sad, tudi vinogradi, ne perneso.

Ljubi Slovenci! ali bi ne bila naša dobra? posebejno k imamo Terst tako blizo, kjer bi moko lohka prodali. Kar pa imamo, de bi nam za sušilo kosčikov služilo, so sušivnice, ktere so Gospod Pirc za sadje sušiti perporočvali, in ktere bi prav s pridam k temu poslu rabiti znali.

Prosim Vas, dragi kmetovavci! naj edin ali drugi to poskusi, in naj potlej v naših krajnskih Novicah oznani, če mu je ta poskušnja po sreči šla. Neisrečena dobrota bi bila, posebno za nektere kraje naših milih rodjakov, ako bi se ta reč poterditi zamögla.

Dokasik

pogorelske drushbe ali bratovšhnje f.

Florijana

sa Šhtajerfko, Korófhko in Krajnfko deshelo léta 1843.

Ki fmo v téh novizah, (v 15., 16., 17 in 18. listu lanfkiga léta) od velikiga korifta imenovane drushbe sa vsakiga hišniga gospodarja govorili, in nje poštave raslagali, fmo tudi obljubili, dokasik in razhumbo ali rajtingo, kakor hitro jo bo vódstvo te bratovšhine v nasnanje dalo, tudi našim bravzam osnaniti, de bodo svedili, koliko je ona pogorelcam v pretezhenu létu 1843 pomagala, koliko deléshnikov je na novo k nji perstopilo, i. t. d.

Šadaj fmo dokasik is Gradza prijeli in s veféljem Vam ga tukaj le podamo:

„V letu 1843 je na novo 2243 deléshnikov k bratovšhnji perstopilo: is Šhtajerfkiga 1064, is Korófhkiga 638, is Krajnfkiga pa 541. Šhtevilo vseh deléshnikov fkupej je bilo tadaj 48139, namrezh is Šhtajerfkiga 26990, is Korófhkiga 12705 in is Krajnfkiga 8444. V tém létu fo na novo 4825 pohifhtev savarvali ali afekurirali; na Šhtajerfkim 2239, na Korófhkim 1392, na Krajnfkim pa 1194. Potém je dosdaj 101594 pohifhtev savarvanih, na Šhtajerfkim 56219, na Korófhkim 27402, na Krajnfkim pa 17973.

Zena savarovanih pohifhtev, ktére fo pretezheno léto na novo afekurirali, snese 1 milijon in 786150 goldinarjev. Zeli fofhtevk (fhuma), kteri je tadaj per ti bratovšhnji savarvan, je velik in snese 43 milijonov in 803700 goldinarjev — kar bo vsak pravi domorodez s veféljem flifhal, kir vidi, kako veliko premoshenja je na to visho pred nefrezho ognja obvarvaniga!

Povernila je pa drushba pogorelcam v pretezhenu létu 75081 goldinarjev in 50 krajzerjev; Šhtajerzam 25776 goldinarjev — Korófhzam 29100 goldinarjev — Krajnzam pa 20205 goldinarjev. Rasun tega je fhe 490 goldinarjev tiftim pomozhnikam podelila, ki fo se per ognji ferzhno in rozhno obnafhali in zhverfto pomagali. Od tega plazhila fo Korófhzi 213 goldinarjev, Krajnzi 140 goldinarjev in Šhtajerzi 137 goldinarjev prejeli.

S pomozhjo drushbe je bilo v pretezhenu letu vezh pohifhtev v bolji stan prenarejenih: namesti flamnatih in dilnatih fteh fo jih 9 s plofhami, 2 s kofitarjem, 344 s opekam ali zeglami pokrili; rasun tega pa fhe 215 sidanih opashov, 28 varnih dimnikov in 23 odvódiv blifka naredili.

Dva pogorelca pa nifta pomozhka svoje fhkode prejela. Pervi je fhe le 7 tédnov po ognji osnanil, de je pogoril, kar bi bil po poštavi she v prvih dveh tednih štoriti imel. Drugi pa ni létniga pla-